

W niniejszej pracy prezentuję czytelnikowi te treści - wraz z ich kontekstem - z Noweli 131, pochodzącej z 545r. n.e., które adwentyzm szczególnie podkreśla w swoich eschatologicznych interpretacjach.

We wcześniejszym moim opracowaniu *Nowela nr 131 Justyniana - data publikacji* [1] wykazałem na podstawie literatury zarówno adwentystycznej, jak i nieadwentystycznej, iż Nowela nr 131 cesarza bizantyjskiego, Justyniana, została wydana w roku 545, a nie - jak utrzymuje większość adwentystycznej literatury - w roku 533. W opracowaniu tym ukazałem także na podstawie oficjalnej literatury adwentystycznej główne przesłanie tejże Noweli. Poniżej prezentuję czytelnikowi niektóre pozycje, w których można o tym przeczytać.

Konstanty Bulli na stronie 191 w książce *Księga Daniela* przytacza parafrazę treści Noweli 131 [**pogrubienia i podkreślenia** moje]:

Konstanty Bulli, *Księga Daniela*, Wydawnictwo "Znaki Czasu", Warszawa, 1966
(...) **edykt 131 w rozdz. II**, odnoszącym się do tytułów i przywilejów kościelnych, **postanawia, że najświęto bliwszy papież starego Rzymu jest pierwszym ze wszystkiego duchowieństwa i że arcybiskup Konstantynopola, jako nowego Rzymu, otrzyma drugie miejsce po świętej Stolicy Apostolskiej**

. Również datę wydania tego pamiętnego aktu określa się dokładnie na rok 533.

[2]

Bulli w swojej parafrazie nawiązał do fragmentu książki Uriaha Smitha *Daniel and the Revelation*

, który z kolei cytował treść Noweli 131 z książki autorstwa George'a Croly'ego wydanej w 1827 roku. O tym wszystkim informowałem czytelnika w swoim wcześniejszym opracowaniu.

Poniżej prezentuję wypowiedź Władysława Poloka z jego wykładu nr 9 z dnia 8 grudnia 2012 zatytułowany *Prorocze bestie z księgi Daniela*, w której czytelnik może zapoznać się również z parafrazą, jakże inną od tej napisanej przez Bulliego, treści Noweli 131.

Władysław Polok, *Prorocze bestie z księgi Daniela*, wykład nr 9 - czas: 00:43:00 - 00:43:44

Zapoznajmy się zatem z pełną treścią II rozdziału Noweli 131 z 545 roku. Jej brzmienie zarówno w grece, jak i w łacinie podaje książka Rudolfa Schoella *Corpus Iuris Civilis* vol.3 na stronach 654 i 655. Swoje tłumaczenie na język polski zaznaczam pogrubioną czcionką:

??? ??? ????? ?????????, ????? ????? ?????? ?????? ??? ?????????? ??? ?????????????
????? ?????? ??????? ?????? ?????? ??? ??????, ??? ?? ?????????????? ??????????????
????????????????????????? ??? ?????? ?????? ?????????? ?????? ?????????? ??? ???? ??????????
????????????????? ??????? ??? ?????????????? ??????, ??? ?? ?????? ??????? ??????????????

Ideoque sancimus secundum carum definitiones sanctissimum senioris Romae papam primum esse omnium sacerdotum, beatissimum autem archiepiscopum Constantinopoleos Novae Romae secundum habere locum post sanctam apostolicam sedem senioris Romae, aliis autem omnibus sedibus praeponatur. [3]

I dlatego uchwalamy zgodnie z ich kanonami, iż Jego Świętobliwość starszego Rzymu Papież pierwszym jest wśród wszystkich kapłanów, iż Błogosławiony Arcybiskup Konstantynopola nowego Rzymu dźwżyć będzie drugie miejsce po świętym apostołskim tronie starszego Rzymu, ale ze wszystkich innych będzie pierwszym.

Jak już powyżej zaznaczyłem, przytoczona treść z Noweli 131 dotyczy II rozdziału (dziś określilibyśmy to jako "paragraf drugi"). Rozdział ten rozpoczyna się słowami "I dlatego (...)" (gr. ??? ??? ??????...), co znaczy, że jest to kontynuacja myśli wcześniejszej. Dlatego też poniżej prezentuję swoje zgrubne tłumaczenie I rozdziału [4] Noweli 131:

Niniejszym uchwalamy, że święte, eklezjalne kanony, jakie zostały przyjęte i potwierdzone przez cztery Sobory powszechne, czyli tam, gdzie w Nicei obradowało trzystu osiemnastu biskupów, tam, gdzie w Konstantynopolu obradowało stu pięćdziesięciu biskupów, tam, gdzie w Efezie Nestoriusz został potępiony, i tam, gdzie w Chalcedonie Eutykis i Nestoriusz zostali wyklęci, będą uważane za prawne przepisy. Uznajemy te dogmaty tych czterech Soborów jako święte pisma i zachowujemy ich kanony jako prawne przykazania.

Widzimy, że Justynian w Noweli 131 nie tworzy niczego nowego, co wcześniej nie istniało. To właśnie podczas trwania tych soborów powszechnych, o których jest mowa w pierwszym rozdziale Noweli 131, omawiano m.in. kwestię prymatu biskupstwa rzymskiego.

W kolejnych artykułach czytelnik dowie się, że prymat biskupa Rzymu był uchwalany kilkakrotnie przez różnych cesarzy i to nawet już w IV wieku po Chrystusie.

Adam Gołębiewski
info@jeszcze7000.org

PS W swojej bibliotece posiadam wszystkie pozycje książkowe, jakie wymieniam poniżej. Jeżeli ktoś z czytelników chciałby się z nimi bliżej zapoznać, proszę o kontakt.

Przypisy:

[1]

<http://jeszcze7000.org/start/adwentyzm/daty/538/188-nowela-nr-131-justyniana-data-publicacji>

[2] Konstanty Bulli, Księga Daniela, s. 191, Wydawnictwo "Znaki Czasu", Warszawa, 1966

[3] Rudolfus Schoell, *Corpus Iuris Civilis* vol.3, s.655, Apud Weidmannos, Berolini, 1895

[4] Rudolfus Schoell, *Corpus Iuris Civilis* vol.3, s.654-655, Apud Weidmannos, Berolini, 1895